

Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας τίμησε τον Προστάτη Άγιο Νεκτάριο

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Με ιδιαίτερη κατάνυξη εορτάστηκε σήμερα, 9 Νοεμβρίου 2020, η μνήμη του προστάτου του παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας Αγίου Ιεράρχου Νεκταρίου, Επισκόπου Πενταπόλεως (8/11/1920 - 8/11/2020), στο φερώνυμο Παρεκκλήσιο της Ιεράς Πατριαρχικής Μονής Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου Αλεξανδρείας, όπου εκεί ο Άγιος Νεκτάριος έλαβε τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης, αυτόν του Πρεσβυτέρου.

Της Θείας Λειτουργίας, προεξήρχε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ταμιάθειας κ. Γερμανός, ενώ συμπροσευχόμενος από του Ιερού βήματος ευρίσκετο η Α. Θειοτάτη Μακαριότητα, ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄.

Να σημειωθεί πως εφέτος συμπληρώνονται εκατό χρόνια από την Οσιακή Κοίμηση του Αγίου Νεκταρίου και για τον λόγο αυτό, ο Μακαριώτατος πατρικώς παρήγγειλε προς όλα τά μέλη της Ιεραρχίας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, να διοργανώσουν τιμητικές εκδηλώσεις προς τιμήν του Αγίου Ιεράρχου Νεκταρίου. Παρότι οι εορτασμοί ήτανε ταπεινοί, λόγω της πανδημίας, δεν υστερούσαν σε

αίγλη και μεγαλοπρέπεια.

Προ της απολύσεως, ο Αλεξανδρινός Προκαθήμενος, απηύθυνε τον εορταστικό λόγο της ημέρας προς τιμήν του Αγίου Νεκταρίου.

Ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στο πρόσωπο του Αγίου, την υπομονή του και το σπουδαίο έργο που άφησε ως ιερά παρακαταθήκη.

Με ιδιαίτερη δε συγκίνηση εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του στον Τριαδικό Θεό, για την ευτυχή και ευλογημένη συγκυρία να συμπίπτει ο εκατοστός εορτασμός του Αγίου, επί των ημερών της πατριαρχίας Του και τον παρακάλεσε θερμώς, να μην παύσει να πρεσβεύει στο Φιλεύσπλαχνο Κύριο για το πλήρωμα της Εκκλησίας.

Κλείνοντας τον λόγο του κι αφού ευχήθηκε για την ταχεία εξάλειψη του κορονοϊού, μετέφερε ως πνευματικό βάλαμο παρηγορίας στις ψυχές των χριστιανών, τις διαχρονικές συμβουλές του Ιερού Πατρός.

Η Πατριαρχική Εγκύκλιος για τον Άγιο Νεκτάριο

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ

ΤΟΥ ΚΑΘ΄ ΗΜΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ

ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Ὁρθοδοξίας τὸν ἀστέρα τὸν νεόφωτον, καὶ Ἐκκλησίας τὸ νεόδμητον προτείχισμα ἀνυμνήσωμεν καρδίας ἐν εὐφροσύνῃ».

Με τα λόγια αυτά μας καλεί η Υμνολογία της Εκκλησίας μας, παιδιά μου εν Κυρίῳ αγαπητά, να εορτάσουμε σήμερα την μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ημών Νεκταρίου επισκόπου Πενταπόλεως. Και τῶντι ο Ἅγιος Νεκτάριος αποτελεί αστέρα φαινό του νοητοῦ στερεώματος της Εκκλησίας του Χριστοῦ, καθότι αν και καλεῖται ως ο Ἅγιος του αἰῶνα μας, ακτινοβολεῖ την αίγλη των παλαιῶν Οσίων του Συναξαρίου και συναριθμεῖται στη χορεία των μεγάλων Αγίων μας.

Χαίρει σήμερα η Εκκλησία του Χριστοῦ, χαίρει η Εκκλησία του Αποστόλου Μάρκου, χαίρει η νήσος της Αιγίνης, φαιδρύνεται ὅλος ο ορθόδοξος κόσμος, ἐπὶ τη μνήμη του σεπτοῦ Αγίου μας Νεκταρίου. Ο κλεινός αὐτός Ιεράρχης ἐγίνε πράγματι αὐτό, το οποίο λέμε και στο απολυτίκιό του, «γνήσιος φίλος της αρετῆς», ὄχι κάποιας

κοσμικής αρετής ή επίγειας αξίας, αλλά της άνωθεν αρετής που χαρίζει ο Δωρεοδότης Θεός σε όλους εκείνους, οι οποίοι αράμενοι το Σταυρό, ακολουθούν τον Σωτήρα Χριστό. Ο βίος του Αγίου Νεκταρίου, ήταν βίος μαρτυρίου. Μπορεί να μην μαρτύρησε δια του αίματος, μαρτύρησε, όμως, δια του πνεύματος. Προσευχόμενος υπέμενε το μαρτύριο της συκοφαντήσεως, το μαρτύριο της περιφρονήσεως, το μαρτύριο της αδικίας. Στο πρόσωπο του πολυάθλου Νεκταρίου, επιβεβαιώνεται ο ευαγγελικός λόγος «ο υπομείνας εις τέλους, ούτος σωθήσεται».

Υπέμενε ως άλλος Ιώβ τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες του κόσμου τούτου, κι όμως καμία από αυτές δεν κατάφερε να τον χωρίσει από τον ηγαπημένο του Ιησού. «Τις ημάς χωρίσει από της αγάπης του Χριστού θλίψις, ή στενοχωρία, ή διωγμός ;»

Ο λόγος αυτός του Αποστόλου Παύλου έτρεφε την ελπίδα στην ψυχή του και αύξανε την πίστη του στον γλυκύτατο Νυμφίο Χριστό. Τίποτε, δεν είναι ικανό να μας κρατήσει μακριά από τον Θεό, πλην της δικής μας θελήσεως.

Διαβάζουμε, αγαπητοί μου, στο ιερό Ευαγγέλιο, πως όταν ο Κύριός μας αδίκως δικαζόταν και ακούγονταν οι ψευδείς κατηγορίες εναντίον Του, Τον ρώτησε ο αρχιερέας «τι ούτοι σου καταμαρτυρούσιν; Ο δε Ιησούς εσιώπα». Έτσι και ο Άγιος μας παρ' όλες τις άδικες κατηγορίες, «εσιώπα». Σιωπούσε όχι από αδυναμία, αλλά αντιθέτως, ο Κύριος τον ενδυνάμωνε να διατηρεί αυτήν την ιερή σιγή, που ήταν ένδειξη της σοφίας, της σύνεσης και της διακρίσεως του ιερού Πατρός.

Υπομονή, σιωπή, συγχωρητικότητα. Αυτές ήσαν οι αρετές που κοσμούσαν τον Άγιο Νεκτάριο. Το Άγιο Πνεύμα ανεπαύετο στην αγαθή και καιόμενη από πίστη φιλόθεη ψυχή του. Και αυτό το φανερώνουν τόσο η επίγεια βιωτή του, όσο και η μετά την οσιακή του κοίμηση, αδιάλειπτη προς τον Κύριον πρεσβεία του υπέρ πάντων ημών. Ήταν αυτό που λέμε, ουράνιος άνθρωπος και επίγειος άγγελος. Ο νους του συνεχώς ησυχολείτο με τα θεία, η καρδιά του ποθούσε τα άνω, η ζωή του ολόκληρη ήταν δωσμένη στα χέρια του Θεού.

«Ποίοις πνευματικοίς ρήμασι, μακαρίσωμεν τον Ιεράρχην;» Τα λόγια είναι πενιχρά να περιγράψουν τον πνευματικό πλούτο του Αγίου μας Νεκταρίου. Θεολόγος άρτιος, παιδαγωγός λαμπρός, θεράπων άριστος, ψυχικών και σωματικών αρρωστημάτων, ιεροκήρυξ μελιστάλακτος. Η γλώσσα του «κάλαμος γραμματέως οξυγράφου», στάζει ως γλυκύτατο νέκταρ τους θείους λόγους, για να γευόμεθα και να λαμβάνουμε όλοι εμείς δύναμη, κουφισμό και παρηγορία στην ζωή μας και στον πνευματικό μας αγώνα. Αναρίθμητα τα θαύματα του, τόσο κατά την επίγειο ζωή του, όσο και τώρα, που βεβαιώνουν την παρρησία του Αγίου μπρος στο θρόνο του Χριστού.

Τιμούμε σήμερα τον δεσπότη μας! Και ο φετινός εορτασμός είναι ξεχωριστός! Εφέτος κλείνουν εκατό χρόνια από της κοιμήσεως του Αγίου Νεκταρίου. Δεν σας κρύβω, αγαπητοί μου, την συγκίνηση μου, αλλά και την ευλογία που αισθάνομαι, να με αξιώνει ο Θεός επί της Πατριαρχίας μου να συμπίπτει η εκατονταετής αυτή επέτειος.

Ωστόσο, αυτό το χαρμόσυνο γεγονός συμπίπτει, και με την σκληρή πανδημία, η οποία μαστίζει ολόκληρο τον κόσμο, ευχόμεθα, όμως, ολοψύχως, σύντομα ο Κύριος να δώσει την σωτήρια έκβαση αυτής της δοκιμασίας.

Σήμερα, αγάλλεται το Πατριαρχείο της Αλεξανδρείας και ολόκληρη η ήπειρος της Αφρικής πανηγυρίζει εσένα Άγιε μου Νεκτάριε.

Οι άνθρωποι σε περιφρόνησαν, μα ο Κύριος σε δόξασε. Ο κόσμος σε έκρυβε να μην ακούγονται και να μη φαίνονται τα έργα σου, ο Θεός, όμως, τα φανέρωνε, για να δοξολογείται το Άγιο όνομα Του και να ωφελούνται οι διψασμένες ψυχές των Χριστιανών από την παρουσία σου.

Κλίνουμε το γόνυ της καρδιάς μας μπροστά στην εικόνα σου και τα χαριτόβρυτα σου λείψανα και σε παρακαλούμε με πίστη και με δάκρυα.

Σεπτέ Ιεράρχα ,δέξου τις παρακλήσεις μας και μην παύεις Άγιε να πρεσβεύεις στον Πανάγαθο Θεό για όλους εμάς, για την Εκκλησία του Αποστόλου Μάρκου, για την Μεγάλη Πόλη της Αλεξάνδρειας, για την Αίγυπτο, για αυτά τα χώματα που τα αγίασες με τα βήματα σου, αλλά και για ολόκληρη την οικουμένη.

Κλείνοντας παιδιά μου ευλογημένα, ας αφήσουμε το στόμα του Αγίου να μας διδάξει με τον θείο λόγο του:

«Άδελφοί μου! Ὁ Πολυέλεος Θεὸς θέλει τὴν εὐτυχία ὅλων μας καὶ σ’ αὐτὴ καὶ στὴν ἄλλη ζωὴ. Γι’ αὐτὸ ἱδρυσε τὴν ἁγία Του Ἐκκλησία. Γιὰ νὰ μᾶς καθαρίζει αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, νὰ μᾶς ἁγιάζει, νὰ μᾶς συμφιλιώνει μαζί Του, νὰ μᾶς χαρίζει τὶς εὐλογίες τοῦ οὐρανοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνοιχτὴ τὴν ἀγκαλιά της, γιὰ νὰ μᾶς ὑποδεχθεῖ. Ἄς τρέξουμε γρήγορα ὅσοι ἔχουμε βαριὰ τὴ συνείδηση. Ἄς τρέξουμε καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἕτοιμη νὰ σηκώσει τὸ βαρὺ φορτίο μας, νὰ μᾶς χαρίσει τὴν παρρησία πρὸς τὸ Θεό, νὰ γεμίσει τὴν καρδιά μας μὲ εὐτυχία καὶ μακαριότητα»

**Ἦ Ο Πάπας καὶ Πατριάρχης Αλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς
Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β´**

**Έν τῇ Μεγάλῃ Πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας
τῇ 9ῇ Νοεμβρίου 2020**